

آرتریت سپتیک به عنوان آرتریت عفونی نیز شناخته می شود و معمولاً توسط باکتری ایجاد می شود. همچنین می تواند توسط ویروس یا قارچ ایجاد شود. این بیماری التهاب مفصلی است که در اثر عفونت ایجاد می شود.

آرتریت سپتیک زمانی اتفاق می افتد که عفونت به یک یا چند مفاصل شما گسترش می یابد و باعث التهاب می شود. التهاب در سطح غضروف (نوعی بافت همبند) است که مفاصل شما را می پوشاند و مایع سینوویال که مفاصل شما را روان می کند. باکتری، ویروس یا قارچ ممکن است باعث عفونت شود که معمولاً از قسمت دیگری از بدن شما می آید و از طریق خون به مفصل شما سرایت می کند. مفاصل بزرگ مانند لگن و زانو بیشتر تحت تاثیر قرار می گیرند، اما ممکن است در مفاصل دیگر مانند شانه و مچ پا دچار آرتریت سپتیک شوید.

در پزشکی، آرتریت هر نوع التهاب مفصلی را پوشش می دهد. انواع مختلفی از آرتریت وجود دارد، از جمله:

- استئوآرتریت.
- روماتیسم مفصلی.
- آرتریت پسوریاتیک.
- نقرس.

ممکن است فکر کنید که فقط افراد مسن به آرتروز مبتلا می شوند، اما هر فردی در هر سنی ممکن است به نوعی آرتریت مبتلا شود. در واقع، کودکان بیشتر از بزرگسالان آرتریت سپتیک را تجربه می کنند.

چه چیزی باعث آرتریت سپتیک می شود؟

آرتریت سپتیک معمولاً توسط باکتری هایی ایجاد می شود که از طریق جریان خون از ناحیه دیگری از بدن پخش می شوند. همچنین می تواند ناشی از عفونت باکتریایی ناشی از یک زخم باز یا سوراخ ناشی از یک عمل جراحی مانند جراحی زانو باشد.

در بزرگسالان و کودکان، باکتری های رایجی که باعث آرتریت سپتیک حاد می شوند عبارتند از استافیلوکوک و استرپتوکوک. در میان بزرگسالان جوان و فعال از نظر جنسی، نایسریا گونوره شایع ترین پاتوژن برای این بیماری است. این مهاجمان خارجی وارد جریان خون شده و مفصل را عفونی کرده و باعث التهاب و درد می شوند.

سایر عفونت ها، مانند عفونت های ناشی از ویروس ها و قارچ ها نیز می توانند باعث آرتروز شوند. ویروس ها عبارتند از:

- هپاتیت A، B و C

- پاروویروس B19
- HIV (ویروس ایدز)
- HTLV-1
- آدنوویروس
- ویروس های کوکساکسی
- اوریون
- آلفا ویروس ها
- فلاوی ویروس ها

چه کسانی در معرض خطر آرتریت سپتیک هستند؟

کودکان خردسال و افراد مسن بیشتر در معرض ابتلا به آرتریت سپتیک هستند. افرادی که زخم های باز دارند نیز در معرض خطر ابتلا به آرتریت سپتیک هستند. علاوه بر این، افرادی که سیستم ایمنی ضعیفی دارند و افرادی که از قبل شرایطی مانند سرطان، دیابت، سوء مصرف مواد داخل وریدی و اختلالات نقص ایمنی دارند، در معرض خطر ابتلا به آرتریت سپتیک هستند. علاوه بر این، مفاصلی که قبلا آسیب دیده اند، احتمال ابتلا به عفونت را افزایش می دهند.

چه عواملی باعث آرتریت سپتیک می شود؟

آرتریت سپتیک در اثر عفونت ایجاد می شود. این می تواند از باکتری ها، قارچ ها، مایکوباکتری ها، ویروس ها یا سایر عوامل بیماری زا باشد. در بیشتر موارد، عفونت در جای دیگری در بدن یا در بدن شما شروع می شود و سپس از طریق خون به مفصل شما سرایت می کند. به طور خاص، ارگانیزم های زیر می توانند باعث آرتریت سپتیک شوند:

استافیلوکوکوس اورئوس: این باکتری (که به نام استاف نیز شناخته می شود) شایع ترین علت آرتریت سپتیک در کودکان و بزرگسالان است.

استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متی سیلین MRSA: نوعی عفونت استاف است که به برخی آنتی بیوتیک ها مقاوم است. افرادی که در معرض خطر بالاتر ابتلا به آرتریت سپتیک از MRSA هستند، افرادی هستند که از داروهای IV، HIV (عفونت ویروس نقص ایمنی انسانی) یا دیابت استفاده می کنند.

استرپتوکوک های گروه A و B: استرپتوکوک ها نوعی باکتری هستند. افراد مسن و افراد مبتلا به بیماری های مزمن مانند دیابت و سیروز بیشتر در معرض خطر ابتلا به آرتریت سپتیک ناشی از استرپتوکوک هستند.

نایسریا گونوره: این باکتری باعث سوزاک، یک عفونت مقاربتی (STI) می شود. افرادی که سوزاک دارند ممکن است به آرتریت گنوکوکی مبتلا شوند که نوعی آرتریت سپتیک است.

نایسریا مننژیتیس (مننگوکوک): این باکتری باعث مننژیت می شود، که شرایطی است که شامل التهاب (تورم) غشای محافظ پوشاننده مغز و نخاع می شود. اگرچه ممکن است رخ دهد، ابتلا به آرتریت سپتیک از نایسریا مننژیتید نادر است.

علائم آرتریت سپتیک چیست؟

علائم آرتریت سپتیک معمولاً به سرعت با درد شدید، تورم مفاصل و تب ظاهر می شود. علائم آرتریت سپتیک ممکن است شامل موارد زیر باشد:

- لرز
- خستگی و ضعف عمومی
- تب
- ناتوانی در حرکت اندام با مفصل عفونی
- درد شدید در مفصل آسیب دیده، به ویژه با حرکت
- تورم (افزایش مایع داخل مفصل)
- گرما (به دلیل افزایش جریان خون، مفصل قرمز و در لمس گرم است)

آرتریت سپتیک چگونه تشخیص داده می شود؟

روشی به نام آرتروسنتز معمولاً برای تشخیص دقیق آرتریت سپتیک استفاده می شود. این روش شامل سوراخ کردن مفصل برای کشیدن نمونه ای از مایع مفصلی است که به مایع سینوویال معروف است. به طور معمول، این مایع استریل است و به عنوان روان کننده عمل می کند.

در طول آرتروسنتز، یک سوزن به مفصل آسیب دیده وارد می شود تا مایع را از مفصل جمع کند. نمونه مایع برای ارزیابی به آزمایشگاه فرستاده می شود. آزمایشگاه شمارش گلبول های سفید روی مایع را انجام می دهد که معمولاً

بسیار بالا خواهد بود. آزمایشگاه همچنین سعی خواهد کرد باکتری ها یا موجودات دیگر را کشت دهد. این به پزشک کمک می کند تا تشخیص دهد که آیا عفونت وجود دارد و کدام ارگانیزم باعث آن شده است.

اشعه ایکس معمولاً برای بررسی آسیب مفصل انجام می شود. همچنین می توان از آزمایش خون برای نظارت بر التهاب استفاده کرد. اسکن MRI در ارزیابی تخریب مفصل حساس است اما در مراحل اولیه کمتر مفید است. برای تشخیص و نظارت بر التهاب نیز می توان آزمایش خون انجام داد.

درمان آرتریت سپتیک چیست؟

درمان آرتریت سپتیک شامل استفاده از ترکیبی از آنتی بیوتیک های قوی و همچنین تخلیه مایع سینوویال عفونی از مفصل است. این احتمال وجود دارد که بلافاصله آنتی بیوتیک برای جلوگیری از گسترش عفونت تجویز شود. آنتی بیوتیک های داخل وریدی (IV) داده می شود که معمولاً برای درمان اولیه نیاز به بستری در بیمارستان دارد. با این حال، درمان ممکن است به صورت سرپایی در خانه با کمک یک سرویس پرستاری در منزل ادامه یابد.

در ابتدا، آنتی بیوتیک های تجربی برای پوشش طیف وسیعی از عفونت ها انتخاب می شوند. اگر بتوان باکتری را شناسایی کرد، از آنتی بیوتیک های مخصوص آن ارگانیزم استفاده می شود. ممکن است چهار تا شش هفته درمان با آنتی بیوتیک طول بکشد تا از ریشه کنی کامل عوامل عفونی اطمینان حاصل شود.

آیا مایع تخلیه شده آلوده است؟

زهکشی ناحیه آلوده برای پاکسازی سریع عفونت حیاتی است. تخلیه با برداشتن مایع با سوزن و سرنگ انجام می شود. اغلب تخلیه روزانه یا با چندین روش جراحی انجام می شود. روش دقیق بستگی به محل مفصل دارد.

با استفاده از آرتروسکوپی، پزشک می تواند مفصل را شستشو داده و بافت عفونی را خارج کند. اگر تخلیه با آسپیراسیون مفصل یا آرتروسکوپی قابل انجام نباشد، جراحی مفصل باز اغلب برای تخلیه مفصل ضروری است. اگر تجمع مایع قابل توجه باشد، درن ها در جای خود رها می شوند تا مایع اضافی که ممکن است پس از جراحی جمع شود، خارج شود.

منابع:

<https://www.webmd.com>

<https://www.nhs.uk>